

“குணலட்சண வளர்ச்சிக்கு சோதனைகள் அவசியம்”

TRIALS ESSENTIAL TO CHARACTER DEVELOPMENT

திறவுகோல் வசனம் : “என் சகோதரரே, நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்போது...”

– யாக்கோபு 1:2

இந்த சவிசேஷ யுகத்தில் கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற அனைவரும், “மேலான அழைப்பாகிய” பரம அழைப்புக்கு அழைக்கப்பட்டிருப்பதாக (எபி3:14) அப்பவல் தன் பாணியில் கூறுகிறார். இந்த அழைப்பானது இயேசுவோடுகூட கனம், மகிமை, அழியாமையில் பங்கடையும் ஒரு அழைப்பாகும். ஆனால் அழைப்பே காரியத்தின் முடிவல்ல. இது சில திட்டவட்டமான நிபந்தனைகளுடன் கூடிய ஒரு அழைப்பு மட்டுமேயாகும். நாம் அழைக்கப்பட்டிருப்பது நீதியை மட்டுமே நோக்கியதல்ல, மாறாக, பாடநுபவித்தல் மற்றும் சுயதியாகம் போன்ற எஜமானருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதற்காகவுமாகும். கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் எவருக்குமான நிபந்தனைகள் இவைதான். ஆயிரவருட யுகத்தில் உலக ஜனங்களை தேவன் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியான நிபந்தனைகள் வேறுவிதமாக இருக்கும் என வேத வசனங்கள் கற்பிப்பதை நாம் புரிந்திருக்கிறோம். ஆனால் இயேசுவின் சீஷர்களாக வருபவர்கள் அவர் நடந்தபடியே தானும் நடக்கவேண்டும் என்கிற நிபந்தனைகளைத் தவிர வேறு நிபந்தனைகள் எவையும் தற்போது இல்லை.

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்களை கண்ணியில் விழவைப்பது போன்ற சோதனைகள் அவர்களை முறியடிக்கக்கூடும் என யாக்கோபு தெரிவிக்கிறார். ஒரு இராணுவத்தை பொறுத்தவரையில், எதிரிகளால் கண்ணிகள் வைக்கப்படுகிறது. அதுபோலவே மாபெரும் எதிராளியானவன், கண்ணிகளையும் பொறிகளையும் நமக்கெதிராக வைக்கிறான். நீதி மற்றும் சத்தியத்தை முறையாகப் புரிந்துகொள்வதிலிருந்து விலகச்செய்யும்படி நம்முடைய மனதை தவறாக வழிநடத்துவதற்கு பெருமுயற்சி செய்கிறான். அவனுடைய கண்ணிகளைத் தவிர்ப்பதில் நாம் வெகு ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும். நாம் விழிப்புள்ளவர்களாயிருந்தபோதிலும், நாம் அந்த வலையில் விழக்கூடும்.

நாம் பல்வேறு சோதனைகளில் அகப்படும்போது, அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணவேண்டும் என அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார். அதாவது, சோதனையின்போது பாவத்தில் விழுந்தால் நாம் சந்தோஷப்படவேண்டும் என்பதல்ல. மாறாக, திடீரென துரிதமாக சோதனையில் நாம் அகப்பட்டிருக்கக் கண்டோமானால், அதிக மகிழ்ச்சியடையலாம். சோதனையானது பாவம் அல்ல. நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டிய விஷயம் என்னவெனில், ஒவ்வொரு சோதனையும், பரிட்சையும் உபத்திரவமும், வாழ்வில் ஏற்படும் பிரச்சனையும், கர்த்தருடன் பலியினால் உடன்படிக்கை செய்த நம்மேல் ஏன் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதெனில், நாம் நிரூபிக்கப்படவும், நம்முடைய அன்பை பரிசோதிக்கவும், நம்முடைய குணங்கள் நீதியின் பேரில் உறுதியாக நிலைநாட்டப்பட்டு, வேரூன்றி இருக்கிறதா அல்லது இல்லையா எனவும், அக்குணங்கள் அன்பினால் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என காண்பதற்கானதாகும். இது இந்த எல்லா பரிட்சைகளையும், சிரமங்களையும், சோதனைகளையும் ஒரு புதிய வெளிச்சத்தில் நமக்கு முன்பாக வைப்பதோடு, நல்ல போராட்டத்தைப் போராடும்போது நமக்கு பெரிதும் உதவிகரமாக இருப்பதுடன், ஜெயங்கொள்ளவும் உதவுகிறது. நாம் திடீரென சோதனையிலோ, பரிட்சையிலோ அகப்பட்டிருக்கக் காணும்போது, அவ்விதமான சோதனைகள் மற்றும் பரிட்சைகளினால் கர்த்தருக்கு முன்பாக என்னுடைய அன்பையும், அவரிடத்திலான பக்தியையும் நிரூபிக்கவே அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதை உணரமுடியும். அவைகள் எவ்வளவு அற்பமானதாகவோ அல்லது முக்கியமானதாகவோ இருந்தாலும், கர்த்தருக்கு முன்பாகவும், அவருடைய ஊழியத்திற்காகவும், என்னுடைய முழுமையான அன்பையும் பக்தியையும் காண்பிக்கும் அநுகூலமான வாய்ப்புக்களாக ஜாக்கிரதையுடன் பயன்படுத்திக்கொள்வென் எனவும் கூறமுடியும். இதற்கு எதிராக உள்ள, உலகம் மாம்சம் அல்லது எதிராளியின் மூலமாக எப்படிப்பட்ட வலை விரிக்கப்பட்டாலும், நான் ஒரு நல்ல போராட்டத்தைப் போராடவேண்டும் எனவும் கூறலாம்.

இவ்வாறு நாம் பார்க்கும்போதும், அவ்விதமான ஒவ்வொரு அனுபவங்களை நாம் சந்திக்கும்போதும்

மகிழ்ச்சியடையலாம். ஒவ்வொரு பரீட்சையும் ஒவ்வொரு சிரமங்களும் ஒரு ஆசீர்வாதம் என நிரூபிக்கிறது. நாம் முதலாவதாக, கர்த்தருடைய ஊழியக்காரர்களாக, நம் சொந்த ஸ்தானத்தையோ அல்லது அவர் நிமித்தமாகவோ சமரசம் செய்யாதிருந்து, நாம் சகித்துக்கொள்வோம் என்பதை கர்த்தருக்குக் காண்பிக்கும் வாய்ப்பை அடைவோம். ஏனெனில் அந்த சோதனைகளின்கீழ், நாம் வெற்றிபெற்றால் நம்முடைய குணநலன்களானது படிக்கப்போல் உறுதியாகுதலை நோக்கி முன்னேறும் என்பதை நாம் அறிந்திருப்பதால் நாம் மகிழ்ச்சியடையலாம். ஏனெனில் நாம் முயுவதும் உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கும் பட்சத்தில், நமக்கு ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவராத எந்தவொரு சோதனையிலும் விழுந்துபோகும்படி நம்மை கர்த்தர் விடமாட்டார் என அறிந்திருக்கிறோம். நாம் அப்போஸ்தலர்களுடைய வார்த்தைகளில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்போம் : “ என் சகோதரரே, நீங்கள் பலவிதமான சோதனைகளில் அகப்படும்போது..” – யாக் 1:2. “சோதனையைச் சகிக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான்; அவன் உத்தமனென்று விளங்கினபின்பு கர்த்தர் தம்மிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணின ஜீவகிரீடத்தைப் பெறுவான்” – யாக் 1:12. “அழிந்துபோகிற பொன் அக்கினியினாலே சோதிக்கப்படும்; அதைப்பார்க்கிலும் அதிக விலையேற்பெற்றதாயிருக்கிற உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டு, இயேசுகிறிஸ்து வெளிப்படும்போது உங்களுக்குப் புகழ்ச்சியும் கனமும் மகிமையுமுண்டாகக் காணப்படும் – 1பேதுரு1:7. இவைகளை சரியாக நாம் பயன்படுத்தினோமானால், அவற்றை நாம் சரியாக பயிற்சி செய்தோமானால், அதிசீக்கிரத்தில் நீங்கும் நம் லேசான உபத்திரவம் அதிக மேன்மையையும், நித்திய கனமகிமையும் உண்டாக்கும்.

சகித்துக் கொள்பவன்

கர்த்தரை நேசிப்பவர்களும், அதன் காரணமாக இராஜ்யத்தைப் பெறுபவர்களும், அவர்கள் போகும் வழியில் சந்திக்கும் பரீட்சைகள் மற்றும் சோதனைகளின்மூலம் அவர்களுடைய அன்பின் குணங்களானது பரிசோதிக்கப்படும். தங்கள் முழு இருதயத்தோடும் கர்த்தரை அன்புகூறாதவர்கள், சுயத்தையோ அல்லது வேறெந்த விக்கிரகத்துக்கு ஒப்பானதையோ முதலிடத்தில் வைத்தால், உலகம் மாம்சம் பிசாசு இவைகளினால் ஈர்க்கப்படுவதுடன், தெய்வீக வார்த்தைகளுக்கும் வழிநடத்துதல்களுக்கும் எதிராக ஏதோ ஒரு வகையில் கலகக்காரராகி விடுவார். அவர்கள் கர்த்தருடைய திட்டத்திற்கு முன்னுரிமை தருவதுபோன்ற யோசனைகளையும், கோட்பாடுகளையும் பெற்றிருப்பார். ஆனால் இவர்களை பகுத்தாராயும்போது, பொதுவாக சுயநலத்தின் அடிப்படையிலோ அல்லது பேராசையின் அடிப்படையிலோ அல்லது பொறாமை மற்றும் வெறுப்பு போன்ற அசுத்த ஆவியின் அடிப்படையில் காணப்படுகிறார்கள். கர்த்தருடைய வழிகாட்டுதலும் மற்றும் அவரது வார்த்தைகளும் அப்படிப்பட்டவர்களை தன் வசம் ஈர்க்கும் சக்தியை இழந்துவிடும். அதுபோலவே அவர்களும் அவர்களுடைய ஆர்வத்தை இழந்துவிடுவார்கள். அவர்களைப்போலவே கர்த்தருடைய முதல் வருகையிலும் அவரைவிட்டு திரும்பிச்சென்றவர்கள், “இது கடினமான உபதேசம்” எனக்கூறி, அதுமுதல் அவரோடுகூட நடக்கவில்லை.

சிறியதும் சுலபமாக உடையக்கூடிய பொருட்கள் இருப்பதுபோல, நாம் போன்ற பலமான மற்றும் உடையாத, உறுதியான பொருட்களும் உள்ளன. அப்படிப்பட்ட பலமான, தாங்கும் தன்மைகளுடைய குணாதிசயங்களாகிய தைரியம், பொறுமை, நீடிய பொறுமை போன்ற குணமுடையவர்களை கர்த்தர் தமக்கென தேர்ந்தெடுக்கிறார். கர்த்தரோடுகூட மிகவும் நெருக்கமாக சிலர் நடந்துகொண்டிருப்பார்கள். பிசாசினுடைய எந்தவொரு சூழ்ச்சியும், வஞ்சகமும் அந்நபர்களை அவரிடமிருந்து பிரிக்கமுடியாது. அவர்கள் இருதயப்பூர்வமாக முற்றிலும் கர்த்தருடையவர்களேயன்றி தங்களுக்குரியவர்களல்ல. கர்த்தர் அவர்களை எங்கே வழிநடத்தினாலும் அங்கே பின்தொடர்கிறவர்களாக இருப்பார். ஏனெனில் தேவசித்தத்தைத் தவிர, வேறுசித்தம் அவர்களிலில்லை. தற்கால வாழ்க்கையின்போது சோதனை, ஒழுக்கம் மற்றும் பரிசோதனையின் நெருக்கமான பாதையில் அவர்கள் கர்த்தரைப் பின்பற்றுவார்கள். பின்னர் கர்த்தர் கூறியதுபோல படிப்படியாக, “அவர்கள் பாத்திரவான்களானபடியால் வெண்வஸ்திரந்தரித்து என்னோடுகூட நடப்பார்கள்” – வெளி 3:4.

எல்லா சோதனைகளிலிருந்தும், தூண்டுதல்களிலிருந்தும், பிரச்சனைகளிலிருந்தும் தப்பிக்கிற ஒருவர், தேவனுடைய புத்திரனாக, தேவனோடு ஐக்கியத்திலிருக்கிறாரா என்று சந்தேகிப்பதற்கான எல்லாக் காரணங்களும் உள்ளன. அவர் ஒரு மகனாக இருப்பாரானால், அவருக்கு சோதனைகளையும் கஷ்டங்களையும் தரவேண்டியது அவசியம் என கர்த்தர் உறுதியாய்க் கண்டிருப்பார். அவர் இம்மாதிரி சோதனைகளை அடைந்திருக்கவில்லையென்றால், அவர் பிதாவிடம் சென்று தன்னுடைய தரப்பில் எந்தவிதமான தடையும்

இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். எவ்வாறெனில், அவர் இராஜ்யத்திற்குத் தயாராக இருக்கக்கூடிய சரியான இடத்தில் தன்னை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். “கர்த்தர் எவரிடத்தில் அன்புகூறுகிறாரோ, அவரை அவர் சிட்சிக்கிறார்” – எபி 12:6.

தோல்விகள் படிக்கற்களாகும்(Failures as stepping- stones)

சோதனைகள் முடிவடைந்தவுடன் நாம் ஜெபம்கொண்டவர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, கர்த்தருடைய சிங்காசனத்தில் அவரோடுகூட பங்கடைபவர்களானதால், அனைவரும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவோம். ஆனால் நம் இருதயங்களில் பொறுமை, நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு ஆகியவை ஒரு சுத்திகரிப்பு வேலையைச் செய்து, நம்மை மென்மையானவர்களாக்கி, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஒப்புக்கொடுப்பவர்களாக்க வேண்டும். இந்த ஒரு நல்லவேலை தொடரட்டும்! நம்முடைய சோதனைகள் நம்மை குணநலன்களில் வலிமையுடையவர்களாகவும், மிகவும் தாழ்மையுள்ளவர்களாகவும், கிறிஸ்துவின் சாயலுக்கொப்பாகவும் ஆக்குமானால் மிகவும் சந்தோஷமடையலாம். மேலும் நம்முடைய கறைதிறைகள் மற்றும் பெலவீனங்களைப் பற்றி அதிக விழிப்புள்ளவர்களாக்கி, முடிந்தவரை அவற்றை சரிசெய்யும்படி, நம் முயற்சிகளில் அதிக ஊக்கமுடையவர்களாக்கினால் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடையலாம்.

நாம் பெற்ற போராட்டங்களில் ஓரளவே வெற்றிபெற்றிருந்தாலும்கூட, நமக்கு அது ஆசீர்வாதத்தை அளித்திருக்கலாம். அம்மாதிரியான அனுபவங்களில் நாம் முழுமையான தோல்வியை சந்தித்தாலும்கூட, அதினால் அவமானம் மற்றும் தோல்வியின் வேதனை, நம் குணங்கள் வலிமையாகுதல், அத்திசையில் அதிக கவனத்துடன் இருப்பதற்கான உறுதியான தீர்மானம், மற்றும் கர்த்தருடைய காப்பாற்றும் கிருபைக்காக வேண்டிடும் அதிக உருக்கமான ஜெபம் போன்ற தேவைகளை நம் இருதயங்களில் ஆழமாய் பதியவைத்திருக்கும். இவ்வகையில் நம்முடைய தோல்விகள்கூட, நாம் தேவனையும் பரலோகத்தையும் நோக்கி எழும்படியான படிக்கற்களாக மாறக்கூடும். அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாக மாத்திரமே நாம் பரலோக இராஜ்யத்தை அடையமுடியும். ஆகவே கர்த்தருடைய ஜனங்கள் தங்களை உபத்திரவங்களிலும் சோதனைகளிலும் அகப்பட்டவர்களாக இருக்கக்கண்டால், அவர்கள் மனச் சோர்வடைவதற்குப் பதிலாக, மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து சொல்லவேண்டியது என்னவெனில்; இவைகள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் எனக்கு ஒரு இடத்தை கர்த்தர் தயார் செய்கிறார் என்பதற்கான சாட்சிகளாயிருக்கின்றன என்பதே. இது உலகத்தையும், மாம்சத்தையும், எதிராளியையும் எதிர்த்து ஒரு நல்ல போராட்டத்தைப் போராடுவதற்கான தைரியத்தை நமக்கு அளிக்கவேண்டும். இச்சமயத்தில் மாம்சமானது மிகுந்த துன்பப்படுகிறது. ஆனால் புது சிந்தையோ, புது சித்தமோ இந்த மகிழ்ச்சியைப் பெற்றிருக்கிறது. இம்மாதிரியான சோதனைகள் நன்மைக்கானதேயன்றி, தீமைக்கானதல்ல என அறிந்திருப்பதால், புது சிருஷ்டியானது களிகூறமுடியும் – 1பேது4:13. “கிறிஸ்துவின் மகிமை வெளிப்படும்போது நீங்கள் களிகூர்ந்து மகிழும்படியாக அவருடைய பாடுகளுக்கு நீங்கள் பங்காளிகளானதால் சந்தோஷப்படுங்கள்”.

தப்பிக்கும் வழி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது (A way of escape provided)

பரலோகத்தின் தகப்பன் ஒவ்வொரு சோதனையிலும் தப்பிப்பதற்கான போக்கையும் ஏற்படுத்துவார். ஆகவே நாம் ஒரு கஷ்டத்தில் அகப்பட்டிருக்கக் கண்டால், பரலோகத்தின் பிதா இந்த சோதனையை அனுமதித்திருக்கிறார் என்றும், கர்த்தராகிய இயேசு எனக்கு உதவுவார் என்றும் சொல்லலாமே. இதனால், உண்மையாகவே நான் தூக்கியெறியப்படும்படி கர்த்தர் அனுமதிக்கமாட்டார் என்பதால் மிக்க மகிழ்ச்சியடைவேன். ஏனெனில் என் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கும் என அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிறாரே.

நாம் சோதனைகளில் அகப்படும்போது, அவைகளை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள் என நம்முடைய ஆதார வசனம் வெளிப்படையாகக் கூறுகிறது. அதாவது, அச்சோதனைகளுக்குள் நடக்கும்போது அல்ல. நாம் சோதனையை நாடக்கூடாது, நம்முடைய சொந்த விழுந்துபோன நிலைமையிலும், நம்மை சுற்றியுள்ளவர்களினாலும், நமக்கு தீங்கு விளைவிக்க எப்போதும் காத்திருக்கிற எதிராளியோடு சேர்ந்து நாம் அவைகளில் நடக்காதபோதே, ஏராளமான சோதனைகள் வரும். ஆனால் நாம் அச்சோதனைகளில் அகப்படுவோமானால், அதை எதிர்த்து நான் போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன், ஏனெனில் கர்த்தர் அதை அனுமதித்திருக்கிறார், அதினால் சில ஆசீர்வாதங்கள் எனக்காக அங்கே கண்டிப்பாக இருக்கும் என நாம்

சொல்லலாம். அலட்சியத்தினால் ஒருவேளை சோதனைகள் வந்தாலும்கூட, அவைகளும் குறைவாக மதிப்பிடக்கூடாத ஒன்றாகும். கவனமாக இருக்க கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய மாபெரும் பாடங்களில் சில, நம்முடைய கவனக்குறைவினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளின் பலன்களாக இருக்கிறது.

நம்முடைய சந்தோஷம் பெரும்பாலும் தேவ வார்த்தையை தியானிப்பதிலும், அதிலுள்ள விலையேற்பெற்ற வாக்குத்தந்தங்களைப் பற்றிய நம் அறிவைச் சார்ந்தது. அவைகள் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்கள்-களுக்கானது. பல இன்னல்கள் மேலும் மேலும் கடுமையானதாக இருந்தபோதிலும், சோதனைகள் நீண்ட காலம் தொடர்ந்தபோதிலும், பெரிய துன்பங்களை சகித்து போராடுபவர்களை கர்த்தர் விரும்புகிறார். ஆனால் அவர்கள் விசுவாசத்தை இழக்க நேரிட்டால், அவர்களின் முந்தைய நல்ல தீர்மானங்கள் மற்றும் சரியானவற்றிற்காக அவர்கள் நிலைத்து நின்றது ஆகியவை அவர்களை ஜெயங்கொண்டவர்களாக மாற்றாது.

இந்த சோதனைகள் நமக்குள் பொறுமை என்கிற குணத்தை வளர்க்கவும், அதை ஆழமாகப் பதியச்செய்யும் நோக்குடனும் தரப்படுவையாகும். நித்தியக் காலத்திற்கும் நாம் குணநலன்களை எடுத்துக் கட்டுகிறோம். மேலும் பொறுமை என்பது மீண்டும் மீண்டும் வரும் துன்பங்களினாலும் பரிட்சைகளினாலும் மட்டுமே வளர்ச்சியடைவதுடன், அதை தக்கவைத்துக் கொள்ளவும் முடியும். அதாவது, மீண்டும் மீண்டும் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் மூலம் நாம் உறுதியாவதற்கும் மற்றும் பரலோகப்பிதா மற்றும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் குணநலனுக்கு ஒத்த சாயலுக்கு பலமான முறையில் கட்டப்படுவதற்கும், இச்சோதனைகள் மற்றும் இன்னல்களைத் தவிர வேறுவகையில் வளர்த்துக்கொள்ள முடியாது.

எச்சரிப்பின் வார்த்தை(A word of warning)

இந்த அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பாருக்கும், கிறிஸ்துவின் உண்மையுள்ள சீஷர்களுக்குமென வாக்குத்தந்தம் பண்ணப்பட்ட மகிமையை அடைய முயற்சிப்பவர்களுக்கும், அப்பேதுரு ஒரு எச்சரிப்பின் வார்த்தையைத் தருகிறார். இரண்டாம் நிருபம், முதல் அதிகாரத்தில், உண்மையுள்ளவர்களுக்கென தேவன் வாக்குத்தந்தம் செய்திருக்கும் மகிமையான காரியங்களுக்கு அவர்கள் தகுதியுள்ளவர்களாகும்படி, சபையானது குணாதிசயங்களில் ஆயத்தமாகும்படி, ஒவ்வொரு குணத்தின்மேல் ஒரு குணத்தை கூட்டிக்கொள்ளும்படியாக வலியுறுத்துகிறார். அவர் விசுவாசத்தையே முதன்மையான தகுதியாக குறிப்பிடுகிறார். இதற்காக, விசுவாசத்தோடுகூட தைரியத்தையும், ஞானத்தையும், பொறுமையையும், இச்சையடக்கத்தையும், தேவபக்தியையும், சகோதர சிநேகத்தையும், முழு மனுக்குலத்தின்மேல் பரந்துவிரிந்த அன்பையும் கூட்டி வழங்கும்படி அவர் கூறுகிறார். நம்முடைய நியாயத்தீர்ப்பு நமது விசுவாசத்தின்படியே இருக்கும் என வேத வாக்கியங்கள் அறிவிப்பதற்கான காரணம் என்னவெனில், நாம் மாம்சத்தில் இருக்கும்வரையில், தேவன் அங்கீகரிக்கக்கூடிய செயல்களை நம்மால் ஒருபோதும் செய்யமுடியாது என்பதேயாகும்.

தேவன் ஏற்றுக்கொள்வது எதுவெனில், புதிய சிருஷ்டியையே ஆகும். விசுவாசத்தை பயிற்றுவிப்பதினாலும், உண்மைத்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதினாலுமே புதிய சிருஷ்டிகள் அவரை பிரியப்படுத்தமுடியும். அதோடுகூட அவருடைய வார்த்தையில் கட்டளையிட்டுள்ளபடி, முறையான குணத்தை அடைய பிரயாசப்படவும், பரிசுத்த ஆவியின் கிருபையிலும் கனிகளிலும் வளரவும் முடியும். அப்போஸ்தலர் கூறுகிறபடி, இவைகளைச் செய்தால் நீங்கள் இடறிவிழுவதில்லை. இவ்விதமாய் நமது கர்த்தரும் இரட்சகருமாயிருக்கிற இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய நித்திய இராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பூரணமாய் அளிக்கப்படும் - 2பேதுரு1 : 10,11.

எல்லா வகையிலும் விசுவாசமே அவசியமானது. விசுவாசமின்றி நாம் முன்னேறிச்செல்ல நமக்கு தைரியமிராது. நாம் விசுவாசமின்றி இருப்போமானால், ஊக்கமும் உற்சாகமுமடைய வேறு என்ன ஆதாரமிருக்கிறது? 2பேதுரு1:10 இல், நாம் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பிலிருந்து வீழ்ச்சியடைவதைப்பற்றி வெளிப்படையாக கூறப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய கர்த்தரோடுகூட உடன் சுதந்திரவாளிகளாவதற்கு நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். கர்த்தருடைய வார்த்தைக்கு நாம் கீழ்ப்படிகிறவர்களாயிருந்து, கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் நமக்குத் தரப்படும் அனுபவங்களை முறையாக பயன்படுத்தினோமானால், அவருடைய அங்கீகரிப்பை நாம் பெறுவோம். ஏனெனில் “நம்மை அழைத்தவர் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறாரே”. நம்முடைய விஷயத்தில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டால், அது நம்முடைய பங்கை செய்யத் தவறியதன் காரணமாகவே இருக்கும். நம்முடைய

குணநலன்களை வளர்க்கத் தவறினோமேயானால், இராஜ்யத்தையும் பெறத் தவறினவர்களாவோம்.

விழுக்கைக்குத் தூண்டும் காரணங்கள்(Causes inducing a fall)

வீழ்ச்சியடைபவர்களில் சிலர், மற்றவர்களைவிட அதிக தீவிரமான வீழ்ச்சியடைகிறார்கள்.தொடர்ந்து முன்செல்ல தவறியவர்கள் சில சோதனைகளைப் பெறுவர். அச்சோதனைகள் அவர்கள் மீண்டும் உலகிற்கே திரும்பிவிடுவார்களா, அல்லது நெருக்கமான பாதையில் தொடர்வார்களா ? எனத் தீர்மானிக்கும். சிலர் போதுமான வைராக்கியத்தை வெளிப்படுத்தாமல் அச்சோதனைகளில் தோல்வியடைவார்கள். இவர்கள் பெரும் உபத்திரவங்களின் மூலம் வருவார்கள். இம்மாதிரியான அனுபவங்களால் அவர்கள் கர்த்தருக்கு முழுமையாக உண்மைத் தன்மையுள்ளவர்களாக கொண்டுவரப்படுவார்களானால், அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவன் அளிக்கப்படும். ஆனாலும் கர்த்தருக்கான வைராக்கியத்தினை வெளிப்படுத்தவும், விசுவாசம், ஆற்றல் மற்றும் கர்த்தருடைய சித்தத்தை விடாமுயற்சியோடு செய்வதிலும் தோல்வியடையாதிருந்தார்களானால், அவர்களுக்கு நித்திய ஜீவன் கிடைக்கும், ஆனாலும், உயர் மட்டத்திலான உன்னத ஜீவனை இவர்கள் அடைவதில்லை.

மறுபடியும், கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் வைராக்கியம் குறைந்த நிலைமையிலிருந்தும், கசப்பான மனப்பான்மையை வளர்ப்பதிலிருந்தும் கர்த்தருடைய எதிரியாகி, நீதியைவிட பாவத்தை நேசிக்கிறவராகும் அளவிற்கு மோசமானவராகக் கூடும். தேவனுடைய எதிரியாக மாறுகிற அப்படிப்பட்டவர், முழுமையான வீழ்ச்சியினால் துன்புறுவார். ஆனால் தற்காலிக வீழ்ச்சியை அடைபவர்களோ, கர்த்தர் அவர்கள்மேல் வர அனுமதித்த சோதனைகளில் பின்பு ஜெயங்கொண்டு, அதினால் தங்களுடைய உண்மைத்தன்மையை காண்பிப்பார்களானால், அவர்கள் முழுமையாக குணப்படுவார்கள். முற்றிலும் வீழ்ச்சியடைந்தவர்களை ஒருபோதும் குணப்படுத்தமுடியாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்துபோவார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பே, தங்களுடைய மனித நம்பிக்கைகளை தியாகம் செய்திருந்தார்கள், எனவே இந்த புதிய சிருஷ்டிக்கான நிலைமையிலிருந்து வீழ்ச்சியடைவது, அது ஒரு நம்பிக்கையில்லா வீழ்ச்சியாகும்.

அத்தகைய வீழ்ச்சி ஆதாமின் வீழ்ச்சியைவிட மிக மோசமானதாக இருக்கும். ஆதாமின் வீழ்ச்சியானது குறைந்தபட்ச அறிவினாலும், தீமையின் விளைவுகளில் அனுபவம் இல்லாததாலும் விளைந்தது, ஆனால் புதிய சிருஷ்டியின் வீழ்ச்சியோ, சத்தியத்தை அறிகிற தெளிவான அறிவைப் பெற்றிருந்து, மீட்பில் பங்கடையும் அனுபவத்தைப் பெற்றிருந்த பின்பு ஏற்படுகிற வீழ்ச்சியாகும். இப்படிப்பட்டோர் விழுந்துபோவது, நியாயத்தீர்ப்பு வருமென்று பயத்தோடே எதிர்பார்க்குதலையும், தேவனுடைய விரோதிகளை பட்சிக்கும் கடுஞ்சினத்தின் அக்கினியையுமே அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஆதாமுக்கு தேவகிருபையைப் பற்றிய குறைவான அறிவு மட்டுமே இருந்தது. எனவே அவர் தேவனுக்கு இசைவாக வரும்போது, மீட்கப்பட்டு பின்பு சீர்பொருந்தவேண்டும்.

அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, நம்முடைய வழிகளில் கவனம் செலுத்துவோமாக. ஆவியின் கனிகளை நாம் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் உற்பத்தி செய்வோமாக. அதினால் “தமது மகிமையுள்ள சந்நிதானத்திலே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடே... மாசற்றவர்களாய்” நாம் நிச்சயமாகவே நிலைநிறுத்தப்படுவோம், ஆமென் !

மகிமையின்மேல் மகிமை –

எப்போதும் முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ளது,

இன்னும் அதிகஆச்சரியமூட்டுகிறது,

ஆராதிக்கிறது, சந்தோஷமடைகிறது,

அவர் எங்கு நடத்தினாலும் இடத்திலிருந்து மறுஇடத்திற்கு பிரகாசிக்கிறது இன்னும் தொடர்கிறது,

மகிமையின் இலக்கும், வெளிப்படுத்துபவரும், வெளிப்படுத்தினவரும் அவரே,

ஆகவே உண்மை மகிழ்ச்சிகள் கண்டடையப்படும்போது, நம் இருதயங்கள் உறுதியாய் நிலைக்கட்டும்,

நம் அனலும், அன்பின் துதியும் இன்னும் அதிகதிகமாய் பெருகட்டும்,

ஆகாயத்தில் காணப்படாத நித்தியமானவைகள் மீது கருத்தூன்றிய பார்வை கொள்,

ஓ! இரட்சகரே, “மகிமையின்மேல் மகிமைக்கு”

இணைந்து எழும்புவோமாக !
